

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مېباد
بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

اجتماعی

دپلوم انجنیر خلیل الله معروفی
برلین، ۷ جنوری ۲۰۰۹

اهدای خون بجای زنجیرزنی

عنوان مقاله ام را از عنوان خبر بشارت دهنده دیروز سایت بی بی سی استعاره کرده و به عاریت گرفته ام. خیلی خرسندم که علمای اهل تشیع افغانستان از خود بلوغ سیاسی و دانش اصیل اسلامی نشان داده و بر سنت ناپسند و زشتی که دامن اهل تشیع افغانستان و منطقه و حتی دامن دین مبارک اسلام را آلوده ساخته بود، خط بطلان کشیدند.

وقتی دو روز پیش مقاله پارسال خود را که معنون است با "یک هزار و چهار صد سال گریه"، برای پورتال "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" می آرستم، مقدمتاً این تذکر را بر آن آذین بسته بودم:

« چون بزودی زود دهم ماه محرم می رسد و سر و روی شهر و دیار مرا به رسم مذهبی ایران، سیاه میپوشانند ، لازم دیدم که این مقاله را از آرشیف سال گذشته خود برون آورده و تقدیم خوانندگان ارجمند پورتال آزاده و مبارز "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" نمایم. امید است که پیام این مقاله پندی باشد و هشداری مر اهل خیرت و پندپذیر را!!!!!! من در چند سال اخیر ضمن مقالات بیشمار از تهاجم فرهنگی و زبانی ایران هشارها داده بودم و خوشبختم که حالا ثمره کار خود را در نوشته های بسا نویسندگان متعهد افغان میبینم!!!! خود را واقعاً خشنود میدانم که کارهای من بی ثمر نمانده و این هنوز اول کار است :

باش تا صبح دولتش بدمد کاین هنوز اول دم سحر است

« (ختم نقل قول) (خوانندگان ارجمند را به مطالعه این مقاله مصور – مصور با تصاویر تکاندهنده از زنجیر زنی در کابل و سایر بلاد اسلامی – که بتاريخ ۶ جنوری ۲۰۰۹ در پورتال "افغانستان آزاد – آزاد افغانستان" نشر گردیده ، صمیمانه دعوت میکنم.)

سالهای سال بود که افغانستان و منطقه دری زبان زیر تهاجم فرهنگی ایران قرار داشتند و هر آنچه از آن سامان هدایت داده شده و تجویز میشد، بالجزم در افغانستان عملی میگردد. رژیم کربلائی و همیشه سوگوار ایران در سطوح مختلف جامعه و دولت افغانستان نفوذ کرده و سیاست فرهنگی و زبانی خود را – که جزئی از یک ستراتیژی شووینستی ایران است – بر سرزمین ما دیکته میکرد و کس نبود که آخ بگوید و بدفاع برخیزد.

حدوداً سه ساه قبل مقاله "دکتاتوری فرهنگی ایران بر قلمرو زبان فارسی" را نوشته و در پورتال "افغان جرمن آنلاین" آن زمان نشر کردم. خوشبختانه که این مقاله انعکاس وسیعی را در بین وطنخواهان افغان برانگیخت، و اگر این طرف و آن طرف نوکران رژیم سیاهپوش و زورگوی ایران را به فغان هم آورده بود، چه باک؟؟؟

از آن زمان به بعد به چشم سر میبینم که هموطنان آگاه و تشنه آگاهی ما، دست به قلم بردند و درین عرصه آنقدر قلم زدند و در حدی به روشنگری پرداختند، که عمال و ایادی افغانی رژیم کربلائی را به فریاد آوردند. ایشان در هر صورت خلق الله افغانستان را متوجه خطر مهلکی ساختند، که کمر بسته بود، ارزشهای والای فرهنگی و مشخصات خاص زبانی "زبان دری" ما را یکسره بزدايد و خصوصیات زبان فارسی ایران را جانشین آن بگرداند.

با مسرت اولین ثمره این همه تپ و تلاش را در عرصه ارزشهای دینی – که جزئی از ارزشهای فرهنگی به شمار می آیند –، به چشم سر می بینیم. اصدار فتوای علمای کرام شیعه افغانستان، مبنی بر اینکه برادران شیعه ما بحای

"زنجیرزنی" و "ریختن خون خود"، به اهدای این مایع گرانبهای حیاتی به بانکهای خون و شفاخانه ها بپردازند، نوید و مزده ایست بس بزرگ. یقین دارم که این تصمیم بجا و خیلی مهم اولاً تمام قلمرو افغانستان عزیز را تسخیر میکند و باز به فتح قلمرو ممالک همسایه و در کل ممالک مسلمان خواهد پرداخت. بدون شک که این تصمیم انسانی و اسلامی علمای جید شیعه افغانستان، تحول انقلابی درین عرصه شمرده خواهد شد و اضمحلال سنتهای ناپسند "زنجیر زنی و قمه زنی" عاشورا، مسجل خواهد ساخت.

درست بیاد دارم که در زمان زمامداری ظاهر شاه و در زمانی که نفوذ فرهنگی ایران بر افغانستان خیلی ناچیز و نامحسوس بود، علمای بزرگی از قبیل علامه سید اسماعیل بلخی، اجازت نمیدادند که کسی در حضورشان در تکیه خانه ها، به سینه زنی و زنجیرزنی بپردازد.

اقدام و فتوای علمای تشیع افغانستان درست در زمانی نافذ گردید، که تهاجم مذهبی - فرهنگی ایران بر افغانستان بیداد میکند. دنباله روان ایران در چنین فضائی با استفاده از میدان شغالی، مراسم عاشورا برپا کرده و با چنان اضافه روی و اغراق در بدعت قبیحه پیش میرفتند، که افغانان خوابش را هم نمیدیدند.

بحیث حسن ختام، آرزو مندم که :

این اقدام معقول، اسلامی و انسانی علمای شیعه افغانستان، نه تنها بیخ سنت غلط و بدعت نامشروع "سینه زنی و زنجیر زنی و قمه زنی" را در وطن عزیز ما بر خواهد کند، بلکه از مرز های افغانستان گذشته و ممالک اسلامی دیگر - و خصوصاً ایران و پاکستان - را نیز به صراط مستقیم هدایت خواهد کرد!!!

و اینک تمام این خبر مبشر ساین بی بی سی، که دیروز در صفحه اخبار پورتال "افغانستان آزاد - آزاد افغانستان" نقش بسته و به آگاهی خوانندگان گرانقدر پورتال رسانیده شد :

۱۲:۵۱ گرینویچ - سه شنبه ۰۶ ژانویه ۲۰۰۹ - ۱۷ دی ۱۳۸۷

اهدای خون بجای زنجیرزنی

در سال های اخیر در افغانستان مجالس زنجیرزنی و سینه زنی به گونه کم سابقه ای برگزار می شود

شماری از روحانیون شیعه در افغانستان زنجیرزنی در روز عاشورا را، خلاف ارزشهای اسلامی دانسته و صدها تن از شیعیان افغانستان حاضر شده اند به عوض زنجیرزنی در روز عاشورا، به بیمارستانها خون بدهند.

امروز (سه شنبه، ۱۷ جدی/دی) صدها نفر در بانک خون کابل حضور یافتند تا برای اهدای خون در روز دهم محرم نام نویسی کنند.

آیت الله آصف محسنی، از روحانیون سرشناس افغانستان می گوید زنجیرزنی کار "نادرستی" است. و رسمی است که از گذشته بجا مانده و "کار احساسات عامیانه" مردم است.

آقای محسنی گفت: "من به آنها (زنجیرزنان) گفتم به هیچ وجه زنجیر نزنند، تا چه رسد به این که (این زنجیرها) قمه (تیغ) داشته باشد و با زدن آن از بدن انسان خون بریزد. این کارها بی فایده است. به جای این که این خون ها به زمین ریخته شود، ببرند به بیمارستانها و به مردم مریض بدهند که فایده اش بیشتر است."

آیت الله محسنی گفت: "این کار (زنجیرزنی) را من محکوم می کنم... و مخالف زنجیرزنی هستم. این کار احساسات عامیانه مردم است."

در افغانستان و شماری از کشورهای اسلامی، مسلمانان شیعه در روزهای عزاداری در دهه اول ماه محرم سوگواری و سینه زنی می کنند. در برخی موارد تیغ های کوچکی نیز به زنجیرها می بندند. در سالهای اخیر در افغانستان مجالس زنجیرزنی و سینه زنی به گونه کم سابقه ای برگزار می شود. با آن که روحانیون در افغانستان با این گونه زنجیرزنیها مخالفت کرده اند، اما بیشتر جوانان به زنجیرزنی می پردازند. اما امسال روحانیون در شهرهای افغانستان، به ویژه کابل، با جدیت بیشتری با زنجیرزنی و خون ریزی در روزهای محرم مخالفت کردند. آنها زنجیرزنان را تشویق کردند که به عوض زنجیرزنی و ریختادن خون خود، به بیماران خون هدیه کنند.

« من به آنها (زنجیرزنان) گفتم به هیچ وجه زنجیر نزنند، تا چه رسد به این که (این زنجیرها) قمه (تیغ) داشته باشد و با زدن آن از بدن انسان خون بریزد. این ها کارها بی فایده است. به جای این که این خون ها به زمین بریزد، ببرند به بیمارستانها و به بیماران بدهند که فایده اش بیشتر است. » آیت الله محسنی

شماری از زنان نیز در این برنامه شرکت کرده اند. زنی که در یکی از مراکز ویژه اهدای خون در کابل با پسرش حضور یافته بود، گفت همین که اطلاع یافت که چنین مرکزی ایجاد شده، تصمیم گرفت مقداری از خون خود را به بیماران هدیه کند. این زن می گوید در سال های گذشته به نیازمندان پول می داد و "علم" بسته می کرد، اما امسال تصمیم به اهدای خون گرفته است.

رقیه یک زن جوان دیگری که برای اهدای خون ثبت نام می کرد گفت: "من امروز بسیار خوشحالم که نهادهای به نام سید الشهداء باز شده و یک نهضت اسلامی و انسانی ایجاد شده و ما در آن شرکت می کنیم."

او افزود: "مهم نیست که در این جا (افغانستان) یا در کشورهای خارج، یکی از مسلمانهای دنیا می تواند از خون ما بگیرد و حیات پیدا کند."

خانم رقیه میگوید پیش از این در حسینییه ها خدمت میکرد، اما حالا تصمیم گرفته است که به عوض خدمت در حسینییه ها "به انسانهای نیازمند کمک کند". او می گوید سه عضو خانواده او برای اهدای خون نام نویسی کرده اند.

محمد امین فاطمی، وزیر صحت (بهداشت) افغانستان اهدای خون در روز عاشورا را کاری "نیکو" دانسته است. او می گوید در برخی از شهرهای افغانستان از جمله، کابل، هرات، مزار و غزنی بانکهای خون برای گرفتن خون آماده است. او ابراز امیدواری کرد که برنامه اهدای خون در روز عاشورا گسترش یابد.